

har havt for'Die, ved ikke at indskrænke Loven til de Gifte eller til Familieforsørgere alene, men tillige tage de Ugifte med, nemlig Secondlieutenanterne; det er navnlig ifølge indtrængende Forestillinger saavel fra Krigs- som fra Marineministeriet i den Retning, at netop disse Ugifte ere medtagne, som fleest er. Vil man nu atter, til Erstatning for at man vil medtage andre høiere lønede Bestillingsmænd, udelukke disse, saa veed jeg virkelig ikke, hvorledes Lovens senere Stjæbne fremdeles vil blive, ligesom der ved en saa indgribende Forandring i Lovudkastet vilde blive saameget mindre Haab om at komme til Overensstemmelse i Henseende til dets endelige Stikkelse. Det er det høitærede Thing bekjendt, at netop om dette Princip, hvorvidt de Ugifte skalle medtages eller ikke, er blevet ført de største Discussioner paa Sagens tidligere Trin, og jeg maa derfor i ethvert Tilfælde fraraade at gaae ind paa dette Vndringsforslag, ligesom jeg ogsaa for Regjeringens Bedkommende ikke drifter mig til at understøtte det vigtigste Vndringsforslag, nemlig det, der er stillet af den ærede 4de Landstingsmand for Kjøbenhavn (Madvig).

Rosenkrantz: Jeg har troet at savne en mere omfattende Bestemmelse i § 1, hvorefter dette Tillæg ogsaa kunde udstrækkes til Pensionister og paa Bartpenge staaende Personer. Men jeg har stødt paa saa mange Hindringer herved, at jeg troer, det idetmindste for Tiden vil være rettest at lade denne Sag berde for mit Bedkommende. Jeg slutter mig derfor med saameget mere Glæde til det af den ærede 4de Landstingsmand for Kjøbenhavn (Madvig) stillede Vndringsforslag, som det, efter min Anskuelse, er saa omfattende og fyldestgørende, at Udfaldet derefter vistnok vil blive det Glædeligste. Med Hensyn til en anden Bemærkning, som samme ærede Rigsdagsmand fremsatte med Hensyn til en vis meget bebyrdende Gjæld paa Grund af Verker, skal jeg blot tillade mig, med den høitærede Forsmands Tilladelse, at henvise til en allerede her i Byen bestaaende Indretning, nemlig et Laanefond. Saavidt mig bekjendt, er det kun for Militaire; men jeg troer ogsaa, at det kunde være høist ønskeligt og maaskee let gjort, at Finantsministeren bemlydigedes til at

lade en lignende Institution tilflyde en vis bestemt Sum rentefri i visse Aar, for at denne Virksomhed kunde udvide sig og saaledes de Ulemper forebygges, der ere antydede af den ærede Landstingsmand.

Andræ: Jeg maa meget beklage de af den høitærede Finantsminister nys fremsatte Vttringer, thi efter dem synes der ikke at være synderligt Haab om at kunne erhverve nogen bedre Form for det foreliggende Lovforslag. Ikke desto mindre skal jeg tillade mig at stemme for det af den ærede 4de Landstingsmand for Kjøbenhavn (Madvig) stillede Vndringsforslag, ikke fordi jeg formener, at Loven derved vil faae en billig Form, saa at den fyldestgjør ethvert Billighedskrav; det kan jeg paa ingen Maade indrømme. Jeg troer, at de Fordringer, der med Billighed kunne stilles fra Embedsklassens Side til Staten under de nærværende Forhold, ikke ved dette Vndringsforslag ville fyldestgøres; jeg troer, at Granden i saa Fald maatte være sat endnu betydeligt høiere. Hvad saaledes blot Armeen angaaer, da troer jeg vistnok ikke, det vil være megen Tvivl underkastet, at den Klasse af Officerer, som meest fortjener og trænger til at komme i Betragtning, er Capitainer af 1ste Klasse, men de blive ved det af den ærede Landstingsmand stillede Forslag aldeles udelukkede; hvorimod jeg for mit Bedkommende kunde lægge meget mindre Vægt paa, at Secondlieutenanter faae et efter Forholdene mere rundeligt Tillæg. Det Forslag, der er stillet af den ærede Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig), udmærker sig ogsaa i andre Henseender væsentlig fremfor det andet Forslag og ogsaa fremfor Lovforslaget, saaledes som det foreligger i den Form, hvori Folkethinget har vedtaget det. Det er navnlig deri lykkedes langt bedre at give den Tanke Udtryk, som upaatvivelig har været tilstede hos samtlige Forslagsstillere, som ogsaa har gjort sig gjældende i det andet Thing, og som endogsaa af den ærede Finantsminister oprindelig er nedlagt i det Forslag, som er bleven Rigsdagen forelagt, — den Tanke nemlig, at det Tillæg, der skal gives til Gagen, burde stige forholdsmaasigt med Gagerne, men dog kun til et vist Punkt, hvor det da atter skulde begynde at